

YAŞIYORSAK

İyimserim çünkü... Tek bir gülüşü bile kutlamayı bilirim. Hayat; dallardan dökülen ahları toplamakla geçse de, bir kaşık sevdada boğulsan da, kalbin kırılrsa da sol cebini umutla doldurmayı bilenlerin sahnesidir. Kölelikle özgürlüğün arası kaç metre bilemesek de göğe bakıp gökyüzünü maviye boyayabiliriz. İnsanlık elbet bir gün moda olacak, inanıyoruz çünkü inanmak başarmanın yarısıymış. Sularını taşıran ırmaklar gibi, Suren nehri gibi dolu dolu bir akış ve oluş, doğan her taze günde bizi bekler. Her sabah yeniden doğmak, çabuk uçup hızlı yorulmak, küçücük yüreklerle kocaman sevmek sancıları eksik etmez kalbimizin raflarından. Fakat bizler, biz genç nesil kalbimizin ve aklımızın kanatlarıyla bu şehri yalnız yağmurlu havalarda olsa bile sevmeyi biliriz. Buğulu camlara kalpler çizen biziz. Umudun tarlasında gezen flaneurlerimiz. Gençlik umuttur, acılara kiracı olmaktır, masalları yaşatmaya çalışmak, bovarist, bohem, bir de aylak olmaktır. Kafdağı'ndaki hürriyet ve demokrasinin simurğlarını yetiştirmektir. Sesimi duyurabileceğim daha çok şey var demektir.

Şair ceketimi giyebilir, geceleri sevebilir ve dilin çıkmazlarından kurtulabilirim. Her şey bende gizli. Dünyanın gerçekleri kadar hayallerim de var. Kitaplarım mesela... Onlar tutunacak dallarım, yetim kalan ruhumun dinmeyen sesidir. Bir mola verip ince şeyleri anlayabiliriz. Vakit var. Bedenimiz solmadan hayatı yaşayabilir ve yaşatabiliriz. Ufuklarımız kaynaşır elbet, kaygan gerçeklik zemininde düşmeden yürüeyebiliriz, el ele hem de omuz omuza. Düş kurmak bedava. Yanılsama dünyanda dahi yel değirmenleriyle savaşırın kazanırsın çünkü mecbur insan değildir artık. Yüreğinin kulaklarını sağır etme dur. Bırak şu küresel özne olma çabanı. Çok şey yarım hâlâ görelî yaşamında. Ömür Hanım'la güz konuşmaları yapmalı, Haluk'la güneşli günler beklemeli, "ku-ya-ra" sayıklamalı insan. Kızgın kumlardan serin sulara atlamak, kurtlarla koşmak, oyuk adamlar olmamak, şu ıssız acunda ben de varım demek senin elinde. Rakı şişesinde balık olmak mı yoksa asfalt ovalarda yürüyen bir abdal olmak mı? Tercih yanılığın olabilir. Hele idrakinde deli gömlekleri varsa bu pek mümkün. Öyle bakıp durursan kalkar bir gemi, tutmaz dikişler paragraflarda. Acısız yürekler, şölenli sabahlar kapıda. Logos hâlâ kayıp. Kelimeler olmadı mı üşüyor bu gençlik sokaklarda. Bizce olacak şey bir insanın diğerini anlaması. Bir daha aynı suda yıkanamayız belki ama daha derin sulara yüzecek kudretimiz var çünkü biz sistemin kölesi olmak nedir gördük ve henüz hayatımızın bu temiz sayfalarında lekeler istemiyoruz. Kurmaca teknemiz batmayacak, hayallerimiz, realizm kokan romanlarımız, natüralist dostluklarımız ve buram buram romantik aşklarımız da. Zamanı genişleten ve daraltan, divan edebiyatı kürsüsünü sahiplenen, Doğu ile Batı'yı sentezleyen genç fikirler olmalı. Kürk mantolarımızla koca bir nesli ısıtabilir hatta kucaklayabiliriz. Rehavete kapılma. Hayat bizim. Çarklar bizim için,

günahlar, sevaplar, aydınlık yarınlar sıcacık yürekler için. Bu güzel havalar, ışıklı sokaklar, ağız dolusu gülen berrak zihinlerle var. Her şeyden kalıyor biraz. Cemal üstünü bize bıraktı, Birhan Y'ollarını, Behçet sevgilerini, Cansever'im kanlı mendilini. Dilimizde hâlâ deli kızın türküleri, üstümüzde üçüncü yeniye gebe ateşten gömlekler. Tam on ikiye bir varken allı pullu balonlarla koşacağız, şiir kızıp öykü güleceğiz. O vakit anlaşılacak sanatın onarıcı gücü. Örnek çilekeşler, gösterecek sürreal tablolarını tüm kâinata. Öyle bir sevip sarmalayacağız ki insanlığı, şaşırarak gökyüzü, kum, çimen ve hatta sen. Lakin havada kekremsi bir tat kalacak. Neyzen de başlayacak gelmişine geçmişine sövmeye. (D)evrim o gün vuku bulacak. Küçük ellerden taşan umutlar yeryüzüne yağacak ve insanlık umut şampanyasıyla yıkanacak. Her şey birdenbire olacak. Planlı ama plansız. Umutlu veya umutsuz. Kimse bilmeyecek ama bilecek. Yeşil bayraklar inecek evlere. Dünya tersten dönecek ve sen artık aynalara yabancı olmayacaksın. Mutlak bir bahar egemen olacak.

Besin zinciri umutla dönen insanlık, renklerle tanışacak. Olric umudun tadına bakıp Bovary'le yemeğe çıkacak. Matmazel bu tertemiz romanı Nihal'e okuyacak ve tüm romanlar bildunglaşacak. Yitire yitire kazandığımız zaferle kurtlar sofrasını alaşağı edeceğiz. Hemdertlerimizle mutluluğun daimi fotoğrafını çekeceğiz demokrasi beşiğimizde. Umut rüzgârının ahengiyle sallanan beşikten kendi suladığımız çiçeklere düşeceğiz. Üstümüze sinen barış kokusu toprakla yeksan olduğunda işlenmiş tüm günahlar silinecek. Pisipisine ölmüş vatan bekçilerinin üzerini ancak dupduru hayallerimizin bayrakları örtecek ve biz suskunluğun acımasızlığıyla tüm ayıpları örteceğiz.

İyimseriz çünkü hemfikir olduğumuz bir dünya düzeni birkaç sayfa ötede. Anadili bağlayıcılığı gibi bağlıyız yaşama tutkuyla. Gücü avuçlarımızda hissettiğimizde tamlık arayışımız sona erecek ve biz siyah ile beyazın ilk çağlardan beri süregelen aşkını herkese duyuracağız. Paranteze alınan kötümserlik çentiklerde boğulacak. Can cana değdiğinde tüm mazi meçhule giden bir trene atlayıp el sallamadan umut garından kalkacak. Buzul çağının virüsünden nem kapmış bu toplum yüce meyvelerini itinayla toplayacak çünkü yaşamak budur. İnanmak, istemek ve eylemek yaşamın mihenk taşlarının üzerine kazanmıştır. Buğulu camlardan yollar belirsiz gibi gözükse de umut dileyen ellerimizle o camı silecek güçte olacağız. Ferah bir gelecek sol cebimizden lokma lokma yediğimiz umut kırıntılarıyla gelecek. Hapsolmuş ruhumuzun prangalarını eskitmeden kaldıracacağız. Yaşamak umuttur. Doğduğumuz an bunu bilerek doğduk ve bu acımasız insanlık (!) günbegün bunu bize unutturdu. Bir bebeğin annesinin gözbebeğinde kendini görmesi gibi masum, umut dolu bir yaşam var önümüzde. Bedava kurduğumuz hayallerle gelen zenginlik umut enflasyonunu düşürecek. Barış adlı çocuklar umuttan şekerler yiyecek. Çekyat umutlarla dşşeli evlerde

sönen mumlara koşut, doğa dostu umut ışığı girecek hanelere. Öyle bir zenginlik ki metanın ütopyalarda yer aldığı, küresel ısınmanın yürekleri kaynattığı, bol köpüklü kahvelerin eksik olmadığı ve asla kötü kitapların yazılmadığı bir dünya.

Ve Seneca haklı: “Yaşıyorsak umut var demektir!”